

dem, interueniente sanguine suo ad remissionem præteritorum peccatorum ad ostendendam iusticiam suam, ut sit ipse iustus, & iustificans eum, qui est ex fide Iesu.

Hæc est ocularis demonstratio iusticiæ Dei, quòd tantum sanguine filij sui potuerit ei satis fieri pro peccato hominis, & sic declaret se iustum in seruata promissione facta in paradiso: Semen mulieris conteret caput serpentis: proponens hunc propiciatorem, qui effuso suo sanguine hoc promeruit, ut Deus propter suam iusticiam iustificet eum, qui est ex fide Iesu, & non ex lege, aut circumcissione, aut carne Abraham.

Et si autem post promissionem: Semen mulieris conteret caput serpentis. Et remissionem peccati fiducia huius seminis, inflictæ sunt graues & tristes pœnæ tam uiro quam mulieri: tamen hæc neq; dolore quantumuis magno, neq; luctu perpetuo, neq; ieiunijs & precibus sempiternis per omnem uitam, & nongentos triginta annos, quibus illi uixerunt, tolli poterant, sed oportuit primos homines sustinere & perferre comminatas pœnas: In sudore uultus tui uesceris pane tuo, donec reuertaris in terram. Hæc pœnæ temporales manent in omnibus posteris, nec possunt tolli ullis satisfactionibus.

Deinde pro singulis peccatis actualibus infliguntur nouæ pœnæ temporales, nec unquam usquã manet dedecus culpæ, sine decore iusticiæ.

Neq;